

Az egyetemisták helyzete Franciaországban

Ilyen „költői” témához meg is vásárolja, mert másként három-négyszer ennyibe kerülne.

Osztöndíj és protekció

Természetesen, van ösztöndíj is, a hallgatók 20-25%-a kap, a legmagasabb havi 300 frank. Összekötéseken kívül függ a tanulmányi eredménytől is, ez ugyebár nagyon is igazságos, csak hogy az egyetemisták több mint 60%-a dolgozik a tanulmányok mellett, ebből 40% teljes alkalmazásban, nyolcórás munkával, illetve héttel. Így elképzelhető, milyenek az eredmények, ennek a következménye azután, hogy az 5 éves tanulmányi idő 7-10 évre növekszik.

Aki nem dolgozik — nyilván, mert van elég pénze otthonról — az tanul vagy éli világát. E két csoportnak két különböző szempontból ugyan, de paradicsom az egyetem. A tanulmányok szervezése, az órák látogatása nem kötelező, de ha vizsgálni akar az ember, illik „pofafüldöt” venni. A mi tanulmányi programunk elég kötött otthon, itt sokkal szabadabb, pontosan annyival, amennyivel szerveletlenebb.

Egy statisztika

Lássunk először egy statisztikát, amit az említett folyóirat cikke alapján készítettem. A hivatalos becslésekre támaszkodok, de „nem megbízható”, mert kommunista egyetemisták szerkesztik!!

Az egyes foglalkozási, szociológiai rétegek részvételi aránya az egyetemeken 1960-ban, 1000 diákból származás szerint:

- 5 agrárproletár,
- 9 személyi szolgálatból élő,
- 57 paraszt,
- 127 kiskereskedő, iparos,
- 57 nagykereskedő, gyáros
- 40 földbirtokos és járadék-ból élő,
- 190 kishivatalnok, alkalmazott,
- 283 magas állami funkcionárius, katonai és rendőrtiszt származású,
- 182 szabad foglalkozású

Amint látjuk, a részese-de-si arány a „legpontosabban” követi az egyes rétegek viszonylagos számarányát. Hiba, valóban nincsenek osztályok Franciaországban, mindenki saját tehetsége szerint „érvényesülhet”, amint az egyik saját intelligenciája alapján egyetemre jutott „barátom” bizonygatja. (Apja saját kórházzal rendelkezik.) Mindebből következik, hogy a francia egyetemisták helyzete természetesen jobb, mint a miénk. Jobbak a kollégiumok, egy-két személy lakik egy szobában 80-100 frankért. Igaz ugyan, hogy több mint 50% albérlésben lakik, vagy saját (2-4 szobás) lakást tart fenn. A kintlakók társadalma két csoportból tevődik össze: akik nehezen jutnak kollégiumokhoz, s akinek nem felel meg a kollégium. Az albérlés ára 90-150 frank fűrdőszoba nélkül, mosási lehetőség nélkül (egy zuhany a városi fűrdőben 1,50 frank, egy férfiing mosása, vasalása ugyanennyi), 150-200 frank fűrdőszobával. Lakást is lehet bérelni, mindenkinek joga van rá, 350-500 frankért havonta.

Van egy dolog viszont, ami kétségkívül különb, mint nálunk: a menza, havi 78 frankért napi kétszeri étkezés, kétszer olyan minőségű, mint otthon, s ezt mindenki

Özilezer Olga:

A KÖLTŐ

Erdő mohos fatörzs-útjain járok,
Kiszikkadt mellű patakok,
partok éhsége kísér
lombtól lombig.

Több lepkefarsam közt én vagyok bogár.
Porszem-piciny
egy fölgyfa zöldlevelé-szívén.

Fekete hangya-éjszakák,
hernyók szöges kitései,
útjaitokon gázolok

fitkolva
föltöttetek
egy darabka képzelt eget.
Szárnyamat.

Tanévnyitó ünnepség a Tanárképző Főiskolán

Aranydiplomát adtak át dr. Greguss Pál nyugalmazott Kossuth-díjas egyetemi tanárnak

Dr. Csukás István főiskolai tanár, igazgató aranydiplomát ad át dr. Greguss Pál nyugalmazott egyetemi tanárnak.

Szeptember 11-én délelőtt tartotta meg tanévnyitó ünnepségét a Szegedi Tanárképző Főiskola. A díszteremben összegyűlt vendégeket, oktatókat és hallgatókat Nagy István igazgatóhelyettes köszöntötte az 1965/66-os tanév megkezdése alkalmából, majd átadta a szót a főiskola igazgatójának, Csukás István főiskolai tanárnak.

Csukás István ünnepi beszédében méltatta a múlt tanévben végzett munkát. — A tanszékvezető — mondta — a tanszékvezető — mondta — személyileg felelős azért a munkáért, ami tanszékén az oktatás, nevelés és a tudományos kutatás területén történik. Minden beosztottjától határozottan és igazságosan, engedelmények, liberalizmus nélkül még kell követelmie a rájuk bízott munka elvégzését. Csak így tudhatja jól ellátni az irányítás felelősségteljes feladatát.

Az igazgató gondolatébresztő beszéde után kinevezéseket is ismertetett. Közölte, hogy Forgách Géza és Incefi Géza tanszékvezető docenseket főiskolai tanárokká, Fischer Ernő és Polányi Imre tanszékvezető adjunktusokat főiskolai docensekké, továbbá Nagy Pál és Péter József adjunktusokat docensekké nevezték ki az 1965/66-os tanévtől a főiskolánkon.

Bejelentette, hogy érdemei elismerése mellett Szabó László főiskolai tanárt felmentették az igazgatóhelyettesi teendők alól. Az igazgatóhelyettesi teendők ellátásával újabb 3 évre dr. Szendrői János főiskolai tanárt bízták meg.

Ezután került sor a jubileumi gyémánt- és aranydiplomák ünnepélyes kiosztására. Ez alkalommal adták át a gyémántdiplomát Kertész Ödön, Lucza János és Milassin Péter nyugalmazott

A főiskola tanárai, oktatói nagy figyelemmel hallgatják Csukás igazgató ünnepi beszédét

Vizsga a hétköznapiakra

Egy leendő orvos számára szinte minden tantárgy egyformán fontos az anatómiától a közegészségtanig. (Persze bizonyos esetekben a méreteken még kellene változtatni!) Megfelelő kémiai, élettani, kóronctani stb. ismeretek nélkül nem lehet mire építeni a klinikai tárgyakat. A kollegiumok sorában valóban súlyponti hely illeti meg a gyógyszer és mérgegytan. Tudvalevő, hogy a gyakorló orvos — nem kevésbé a kutató — minden rap gyógyszerrel bánik, rendeli betegének. Jól ismert, hogy minden gyógyszer lényegében mérge, csak megfelelő adagokban adva gyógyító hatású! Nem szabad tehát átlépni a szigorúan előírt határokat! Eppen ezért fontos a gyógyszerek adagjait pontosan tudni. Nem kevésbé szükséges hatásmódjukat ismerni és adott esetben a legspecifikusabban hatót rendelni. Feltétlenül fontos a mérgegytan alapos ismerete is, hisz nem ritkán találkozunk az orvos különböző mérgezőesetekkel, ahol a gyors, helyes felismerés igen gyakran az életmentés legfontosabb követelménye.

Ezen gondolatok előrebocsátásával szeretném az 1964-1965-ös tanévben szigorított IV. éves orvostanhallgatók szigorlati eredményeit illetően a követelményekhez ill. az elmúlt 6 év eredményeihez viszonyítani.

Problémák a tanulással

Sajnos nincs biztosítva minden feltétel a zavartalan tanuláshoz, felkészüléshez, az anyag jó elsajátításához. Ezek részben szervezési, részben a hallgatók hozzáállásából eredő hiányosságok. Egyik legfőbb probléma, hogy NINCS TAN-KÖNYV! Jóformán csak kölcsönkérni lehet, ami nem is könnyű dolog, hisz mindenki szeretné megtartani magának. Másrészt a most hivatalos tankönyv. sajnos nem friss kiadású ill. nem ideálisan tankönyv. Függetlenül ettől nagyon jó és hasznos, azonban nem ritka a h..llgatók jelentős része elég sok munkával tudja csak megtanulni a szükséges anyagot. Sajnos jegyzet sem áll rendelkezésre, így jogos a kérdés feltevése: „miből tanuljunk?”

A nehézségek másik okát a hallgatók idézték elő, mert az előadásokat és gyakorlatokat bizony nem minden esetben látogatták a kívánt mértékben. Ezzel elsősorban saját maguknak nehezítették a helyzetet, hiszen ezen alkalmak pótolhatók volna zömben a tankönyv-ellátási hiányosságokat. Ugyanakkor több fejezetnél elégedhetetlen az előadások meghallgatása. Orvostanhallgatóinknak sokkal jobban ki kellene használni ezeket a lehetőségeket!

A segítsérről

Az Intézet igyekezett minden lehetőséget biztosítani az alapos felkészüléshez. Ennek volt kifejezője a gyakorlatokon országosan is elsőnek alkalmazott audió-vizuális oktatás. Szerves része volt, hogy számos jellemző gyógyszerhatást állatkísérleteken láthattak a hallgatók. Több alkalommal dia, valamint filmvetítést segítettek rögzíteni a jellemző reakciókat. Szintén ezt a célt szolgálja a közelmúltban megkapott ipari TV készülék is.

Jelentős segítség volt, hogy már ősszel megkapták a hallgatók a tematikát, így időben tudták mit kell megtanulni. Igen jól bevált a konzultációk tartása is. Március elejé-

től átvette az egész anyagot a hallgatókkal Dr. Minker adjunktus és Dr. Koltay tanársegéd. Ez igen jelentős plusz munka volt elsősorban Dr. Minker adjunktustól. Örvendetes, hogy a hallgatók kielégítő mértékben igénybe vették, sajnos azonban a gyengébbek legtöbbször elmaradtak. Pedig elsősorban nekik volt szánva.

Eredmények

A 167 vizsgaköteles hallgatóból az év végén 150 jelent meg vizsgálni. Azaz nem jelent meg 17! Ez a szám igen magas! Az elmúlt hét évben erre nem is volt példa!

Élégetlen osztályzatot kapott 14 hallgató. Ez a szám nem kirívóan magas, azonban a meg nem jelent és az elégtelen együtt, mely a vizsgakötelezettségüket nem teljesítő hallgatókat jelenti, kis híján 1/5-e a hallgatóknak! Ez az arány sajnos igen kedvezőtlen, hisz azt jelenti, hogy minden ötödik! — medicus nem veszi komolyan a Gyógyszertant. Ezzel egy nagyszámú hiányosság csak 1962-63-ban fordul elő, amikor a korábbiakhoz viszonyítva megnőtték a követelmények a gyakorlati (receptura) szigorlaton. Azóta már végérvényesen beigazolódtott, hogy helyes volt a követelmények emelése. A hallgatók is jól adaptálódtak az új helyzethez és míg 1962-ben 24-en buktak meg e miatt, addig 1964-ben ill.1965-ben már csak 3-4-en. Ma már gyakorlatilag nem kerül ki IV. évről az, aki nem tudja a különböző recepteket jól felírni. Nem férhet hozzá kétség, hogy ez szükséges nemcsak a szigorlatra, hanem elsősorban az életre.

Külön figyelmet érdemel a jó felkészülést mutató (jó, jeles érdemjegyet kapott) hallgatók aránya. E vonatkozásban az elmúlt hét év eredménye mindvégig egyenletesen jónak mondható. Az említett időszakban 53-70 %-ban tartoztak a vizsgázók ebbe a kategóriába. Ebből a szempontból az idei év eredményei a jobbak közé tartoznak. A jó eredményt értek 60%-ot tesznek ki. Ez szépen bizonyítja, hogy az évfolyam nagyjából, közel 2/3-a, lelkiismeretesen, becsületesen elsajátította az anyagot.

Kiemelkedők

Kiváló felkészültséget (aláhúzott jeles) ebben az évben több mint 10 hallgató mutatóit, akik közül különösen Paragh Attila tudása, felelete emelhető ki.

Összefoglalva: az 1964-65-ös tanévben Gyógyszertan szigorlatra kötelezett hallgatók zöme becsülettel tanult, jól elsajátította az anyagot, biztos tudással indul a gyógyszeres klinikai alkalmazása felé. Szomorú, hogy elég magas — közel 20 %-a meg nem jelent és bukkott hallgatók aránya, mely a mellett szól, hogy több mint 30 hallgató nem vette komolyan a tárgy elsajátítását.

A jövőben elsősorban ezen utóbb említett arányt kell kedvezőbb irányba változtatni, lényegesen csökkenteni. Ez többek között úgy érhető el, ha az előadások és gyakorlatok látogatottsága még jobb lesz, ha a rászorulóik igyekeznek kihasználni a konzultációk adta lehetőségeket. Nagyon elősegítené a jobb felkészülést, ha valamilyen módon megoldódna a tankönyv kérdés.

Dr. Kékes Szabó András